

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 3016200265
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3016200265.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančeniaka a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Trenčín, Bernolákova 2, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: Obec Bolešov, Bolešov 78, 018 53 Bolešov, IČO: 00 317 080, za účasti sťažovateľa: 1/ Spoločnosť Stredné Považie a.s., Opatovská 1735, 911 01 Trenčín, IČO: 34 119 647, zastúpený advokátskou kanceláriou URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, a 2/ advokátom Mgr. Marekom Gutikom, Armádna 1655/5, 911 01 Trenčín, za účasti 2/ Urbárska obec Piechov, pozemkové spoločenstvo, 018 53 Bolešov, IČO: 42 285 411, 3/ ARGUS-DS, s.r.o., Puškinova 2646/23, 911 01 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚ 273/2015-003/Vi zo dňa 16. júla 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/12/2016-575 zo dňa 11.09.2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 191 ods. 1 písm. e/ a g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zrušil a vrátil rozhodnutie žalovaného č. OÚ 273/2015-003/Vi zo dňa 16. júla 2015 na ďalšie konanie, ktorým žalovaný ako stavebný úrad, na návrh stavebníka Spoločnosť Stredné Považie, a.s., povolil užívanie stavby „Prístupová komunikácia ku skládke odpadov Luštek, Dubnica nad Váhom - SO 001 Príprava územia, SO 101 Prístupová komunikácia, SO 102 Úpravy na ceste II/507, SO 103 Pripust' v km 0,400 v k. ú. Z. („stavba“).

2. Vydaniu preskúmaného rozhodnutia žalovaného predchádzalo rozhodnutie o umiestnení stavby č. 135/2012-TS1-A/10 zo dňa 26.09.2012 potvrdené rozhodnutím druhého stupňa č. OVBP 2013-259/1217-6/Pa zo dňa 10.05.2013 a stavebné povolenie č. OÚ 230/2014-02/Vi zo dňa 08.09.2014 potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu č. OU-TN-OCDPK-2015/002095-002/KUD zo dňa

10.02.2015.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že preskúmané kolaudačné rozhodnutie žalovaného, vrátane postupu, ktorý viedol k jeho vydaniu, nie je v súlade so zákonom. Mal za to, že pre vydanie kolaudačného rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav v čase jeho vydania. Výkonaným dokazovaním zistil, že rozhodnutím zo dňa 25.05.2015 vydaným na podklade podaného protestu prokurátora, bolo zrušené druhostupňové stavebné rozhodnutie zo dňa 10.02.2015 o potvrdení stavebného povolenia zo dňa 08.09.2014. O odvolaniach proti rozhodnutiu zo dňa 25.05.2015 bolo rozhodnuté dňa 26.08.2015 tak, že rozhodnutím zo dňa 25.05.2015 bolo potvrdené sporné kolaudačné rozhodnutie vydané dňa 16.07.2015, kedy druhostupňové stavebné rozhodnutie bolo zrušené. Pre posúdenie veci považoval za nepodstatné, že zrušujúce rozhodnutie zo dňa 25.05.2015 nebolo ku dňu vydania kolaudačného rozhodnutia ešte právoplatné. Pre stavebný úrad a účastníkov kolaudačného rozhodnutia bola rozhodujúca právna skutočnosť vydania a existencie zrušujúceho rozhodnutia zo dňa 25.05.2015. Uviedol, že povinnosťou stavebného úradu bolo počkať na právoplatné rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu zo dňa 25.05.2015. Rozhodnutím zo dňa 26.08.2015 bolo potvrdené rozhodnutie zo dňa 25.05.2015 o zrušení druhostupňového rozhodnutia zo dňa 10.02.2015 o potvrdení stavebného povolenia. Dôsledkom tohto procesného rozhodovania bol zánik právoplatnosti stavebného povolenia s účinkami do minulosti a právny stav, keď konanie o vydanie stavebného povolenia nie je právoplatne skončené. Správnosť úvah potvrdilo aj vydanie druhostupňového, odvolacieho rozhodnutia zo dňa 01.06.2016 o zrušení stavebného povolenia zo dňa 08.09.2014, ktorého zákonnosť prešla úspešne aj súdnou kontrolou.

4. Krajský súd ďalej konštatoval, že vydaniu kolaudačného rozhodnutia predchádzalo odvolacie rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa zo dňa 02.06.2015 o zrušení prvostupňového stavebného povolenia zo dňa 08.09.2014. Predmetné odvolacie rozhodnutie nadväzovalo na rozhodnutie zo dňa 25.05.2015, ktorým bolo na podklade protestu prokurátora zrušené druhostupňové stavebné rozhodnutie zo dňa 10.02.2015. Odvolacie rozhodnutie zo dňa 02.06.2015 podľa doložky vyznačenej správnym orgánom nadobudlo právoplatnosť 08.06.2015. Aj vo vzťahu k nemu platí, že stavebný úrad nemal zákonné oprávnenie toto rozhodnutie druhého stupňa posudzovať ako predbežnú otázku a vyhodnotiť ho ako nulitné, nakoľko to nespadálo do sféry jeho právomoci. A to o to viac, že podľa konajúceho druhostupňového správneho orgánu predmetné rozhodnutie bolo v čase vydania preskúmaného kolaudačného rozhodnutia formálne právoplatné, čím sa stalo záväzným pre účastníkov konania ako aj pre stavebný orgán bez možnosti urobiť si o ňom správny úsudok. Uviedol, že predmetný právny záver vychádzal z princípu prezumpcie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sa až do ich zrušenia v súdnom alebo inom opravnom konaní považujú za zákonné. Bez ohľadu na jeho ďalší právny osud sa preto aj rozhodnutie zo dňa 02.06.2015 stalo právnou prekážkou pre vydanie kolaudačného rozhodnutia.

5. Krajský súd k dobromyseľnosti žalobcu pri nadobúdaní jeho práv z kolaudačného rozhodnutia poznamenal, že v čase vydania preskúmaného rozhodnutia existovali dve rozhodnutia, z ktorých jedno bolo formálne právoplatné, ktoré predstavovali zákonnú prekážku pre jeho vydanie. O uvedených právnych skutočnostiach mal vedomosť aj žalobca, ktorý sa preto nemohol dovolávať ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere ako prejav právnej istoty.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal účastník konania 1/ ako sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu včas kasačnú sťažnosť s návrhom na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Navrhol, aby súd priznal odkladný účinok kasačnej sťažnosti a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľ návrh na priznanie odkladného účinku odôvodnil hrozbou závažnej ujmy spočívajúcej v závažnom ohrození životného prostredia tým, že znemožnením prístupu na skládku odpadov Luštek by sťažovateľ nevedel zabezpečiť odvoz priesakovej kvapaliny do čističky odpadových vôd za účelom prečistenia. Ďalej uviedol hrozbu závažnej ujmy spočívajúcej v neprimeranom obmedzení možnosti využívania pozemných komunikácií širšou verejnosťou, pretože zamedzením danej cestnej komunikácie by došlo k značnému obmedzeniu dopravy v obci Bolešov. Hrozbu závažnej ujmy spočívajúcej v

závažnom ohrození ekonomickej stability sťažovateľa videl v tom, že zamedzením prístupu po pozemnej komunikácii by došlo k nemožnosti plnenia podnikateľskej činnosti, čo by malo za následok porušenie zmluvných podmienok s obchodnými partnermi sťažovateľa a možné sankcie či vypovedanie zmlúv. Sťažovateľ tiež uviedol, že táto cesta 2. triedy tvorí významnú dopravnú tepnu, ktorá je dennodenne intenzívne využívaná, a preto nepriznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti by malo negatívny dopad nielen na sťažovateľa, ale aj na širokú verejnosť.

8. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti argumentoval tým, že právne posúdenie krajského súdu v otázke týkajúcej sa rozhodnej právnej skutočnosti v čase vydania kolaudačného rozhodnutia je celkom právne nesprávne, a teda aj nezákonné, keďže v danom prípade neposudzoval rozhodujúci stav, ktorý v čase vydania kolaudačného rozhodnutia existoval. Za nesprávne považoval aj posúdenie nulitného správneho aktu, pretože krajský súd nereagoval ani nerozporoval tvrdenie sťažovateľa, prečo by obec Bolešov nemohla postupovať podľa § 40 ods. 1 správneho poriadku v spojení s § 140 stavebného zákona. Mal za to, že krajský súd nezachytil, že rozhodnutie zo dňa 25.05.2015 v čase vydania rozhodnutia Okresného úradu zo dňa 02.06.2015 nebolo a celkom ani zjavne nemohlo byť právoplatné, a preto Okresný úrad Trenčín nedisponoval žiadnou právomocou, na základe ktorej by bol oprávnený dňa 02.06.2015 vydať predmetné rozhodnutie. Ďalej sťažovateľ poukázal na tvrdenia bodu 35 napadnutého rozsudku, ktoré považuje za absolútne vecne a právne nesprávne.

9. Sťažovateľ napadnutý rozsudok považoval za nepresvedčivý a nedostatočne odôvodnený, neobsahujúci zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre jeho rozhodnutie. Okrem toho namietať odklon od ustálenej súdnej praxe s poukazom na judikát Najvyššieho súdu sp.zn. 6Sžp/19/2012 zo dňa 30.01.2013, ku ktorému sa krajský súd nijakým spôsobom nevyjadril a nezaoberal sa ním. Ďalej poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/440/2009 zo dňa 18.03.2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp/25/2013 zo dňa 19.03.2014, na ktoré krajský súd rovnako neprihliadal.

10. Sťažovateľ podaním zo dňa 18.12.2019 doplnil súvisiacu judikatúru vo veci samej na potvrdenie správnosti podanej kasačnej sťažnosti.

11. Žalovaný sa podaním zo dňa 29.01.2020 vyjadril ku kasačnej sťažnosti s tým, že vykonaný procesný postup považujú za správny, nie sú si vedomí žiadneho pochybenia, či nezákonného postupu, pre ktorý by malo byť žalobou napadnuté rozhodnutie zrušené. Plne sa stotožnili s podanou kasačnou sťažnosťou.

12. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 30.01.2020 a navrhol, aby ju kasačný súd ako nedôvodnú zamietol. Stotožnil sa s názorom krajského súdu v napadnutom rozsudku. Mal za to, že ak by zostalo v platnosti krajským súdom zrušené kolaudačné rozhodnutie, nie je zrejmé, akým spôsobom by obec vykonávala ďalej súvisiace územné, resp. stavebné konanie, na ktoré v súčasnosti neexistujú právoplatné meritorne rozhodnutia vo veci. V tom prípade by musel stavebný úrad prispôbiť takéto konania jedine právoplatnému kolaudačnému rozhodnutiu, ktoré je až finálnym produktom stavebných konaní, čo by bolo v rozpore s ustanovením čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, keďže nie je z materiálneho hľadiska možné, aby si mohli všetci účastníci konania uplatňovať svoje práva v takomto konaní keďže finálny výsledok by bol nemenný, a to na základe skôr vydaného právoplatného kolaudačného rozhodnutia v súvisiacej veci.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

14. Kasačný súd po preskúmaní administratívneho spisu konštatuje, že krajský súd správne zistil, že

rozhodnutím zo dňa 25.05.2015 vydaným na podklade podaného protestu prokurátora, bolo zrušené druhostupňové stavebné rozhodnutie zo dňa 10.02.2015 o potvrdení stavebného povolenia zo dňa 08.09.2014. O odvolaniach proti rozhodnutiu zo dňa 25.05.2015 bolo rozhodnuté dňa 26.08.2015 tak, že rozhodnutie zo dňa 25.05.2015 bolo potvrdené. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 16.07.2015, teda v období, kedy bolo zrušené druhostupňové stavebné rozhodnutie.

15. Kasačný súd zhodne s krajským súdom uvádza, že rozhodnutie o stavebnom povolení predstavuje vo vzťahu ku kolaudačnému rozhodnutiu predbežnú otázku, ktorej definitívne vyriešenie bolo vydaním rozhodnutia zo dňa 25.05.2015 spochybnené. Podľa § 81 ods. 1 stavebného zákona je stavebné povolenie jedným z podkladov pre vydanie kolaudačného rozhodnutia aj, resp. splnenie podmienok určených v stavebnom povolení, je v záujme náležitého a úplného zistenia skutkového stavu potrebné, aby stavebný orgán pri vydávaní kolaudačného povolenia mal jednoznačne a záväzne ustálenú otázku právoplatného vydania stavebného povolenia.

16. Kasačný súd odkladný účinok kasačnej sťažnosti nepriznal, keďže vec prednostne prejednal a meritorne rozhodol.

17. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.